

C_2021035HR.01003401.xml
1.2.2021

HR

Službeni list Europske unije

C 35/34

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. studenoga 2020. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska)
– DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-596/20)

(2021/C 35/47)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DuoDecad Kft.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1.

Treba li članak 2. stavak 1. točka (c), članak 24. stavak 1. i članak 43. Direktive Vijeća 2006/112 (1) tumačiti na način da stjecatelj licencije za znanje i iskustvo, društvo koje ima poslovni nastan u državi članici Unije (u slučaju glavnog postupka, u Portugalu), krajnjim korisnicima ne pruža usluge koje su dostupne na internetskoj stranici, tako da ne može biti primatelj usluge tehničke podrške za znanje i iskustvo poreznog obveznika koji ima poslovni nastan u drugoj državi članici (u slučaju glavnog postupka, u Mađarskoj) kao podugovaratelja, nego potonji porezni obveznik takvu uslugu pruža davatelju licencije za znanje i iskustvo koji ima poslovni nastan u potonjoj državi članici, u okolnostima u kojima je stjecatelj licencije:

(a)

u prvoj državi članici imao iznajmljene urede, računalnu i uredsku infrastrukturu, vlastito osoblje i veliko iskustvo u području elektroničke trgovine, a njegov je vlasnik imao širok opseg međunarodnih odnosa i kvalificiranog upravitelja u području elektroničke trgovine;

(b)

dobio znanje i iskustvo koji odražavaju postupke funkcioniranja internetskih stranica i njihova ažuriranja, o tome davao mišljenja, predlagao izmjene navedenih postupaka i odobravao ih;

(c)

bio primatelj usluga koje je porezni obveznik pružao na temelju tog znanja i iskustva;

(d)

redovito primao izvješća o uslugama koje pružaju podugovaratelji (konkretno, o prometu na internetskim stranicama i plaćanjima s bankovnog računa);

(e)

u vlastito ime registrirao internetske domene koje su omogućavale pristup internetskim stranicama putem interneta;

(f)

na internetskim stranicama bio naveden kao pružatelj usluge;

(g)

sâm ulagao napore u ožujanje popularnosti internetskih stranica;

(h)

u svoje ime sklapao ugovore sa suradnicima i podugovarateljima koji su potrebni za pružanje usluge (konkretno, s bankama koje su nudile plaćanje bankovnom karticom na internetskim stranicama, sa stvarateljima koji pružaju dostupan sadržaj na internetskim stranicama i s webmasterima koji promiču sadržaj);

(i)

imao cjelovit sustav za primitak prihoda od pružanja predmetne usluge krajnjim korisnicima, poput bankovnih računa, isključivu i potpunu ovlast raspolaganja navedenim računima, bazu podataka krajnjih korisnika koja je omogućavala izdavanje računa za pružanje usluge i vlastiti računalni program za naplatu;

(j)

na internetskim stranicama naveo svoje sjedište u prvoj državi članici kao fizičku službu za korisnike, i

(k)

društvo koje ne ovisi o davatelju licencije ni o materskim podugovarateljima koji su zaduženi za obavljanje određenih tehničkih procesa opisanih u znanju i iskustvu,

također uzimajući u obzir da je: i. prethodno navedene okolnosti potvrdilo odgovarajuće tijelo prve države članice, kao prikladno tijelo za utvrđivanje tih objektivnih okolnosti koje mogu provjeriti treće osobe; ii. objektivna prepreka pružanju usluge u drugoj državi članici na internetskim stranicama bila činjenica da društvo te države članice nije moglo pristupiti pružatelju usluga plaćanja koji bi jamčio primitak plaćanja bankovnom karticom na internetskoj stranici, zbog čega društvo koje ima poslovni nastan u toj državi članici nikada nije pružalo uslugu koja je dostupna na internetskim stranicama, ni prije ni nakon ispitanog razdoblja, te da su iii. društvo stjecatelj licencije i povezana poduzeća ostvarili korist koja proizlazi iz funkcioniranja internetske stranice i koja je u

cjelini veća od razlike na koju se primjenjuje stopa PDV-a u prvoj i drugoj državi članici?

2.

Treba li članak 2. stavak 1. točka (c), članak 24. stavak 1. i članak 43. Direktive o PDV-u tumačiti na način da davatelj licencije za znanje i iskustvo, društvo koje ima poslovni nastan u drugoj državi članici, krajnjim korisnicima pruža usluge dostupne na internetskoj stranici, tako da je primatelj usluge tehničke podrške za znanje i iskustvo koju pruža porezni obveznik, kao podugovaratelj, a potonji porezni obveznik takvu uslugu ne pruža stjecatelju licencije koji ima poslovni nastan u prvoj državi članici, u okolnostima u kojima društvo davatelj licencije:

(a)

je imalo vlastita sredstva koja su se sastojala samo od iznajmljenog ureda i računalu kojim se koristio njegov upravitelj;

(b)

kao jedine vlastite radnike imalo je upravitelja i pravnog savjetnika koji je bio zaposlen na nepuno radno vrijeme, nekoliko sati tjedno;

(c)

je imalo samo jedan ugovor, onaj o razvoju znanja i iskustva;

(d)

je naložilo da imena domena koje posjeduje registrira stjecatelj licencije u vlastito ime, u skladu s ugovorom koji je s njim sklopio;

(e)

nikada nije bilo navedeno kao pružatelj predmetnih usluga trećim osobama, konkretno, krajnjim korisnicima, bankama koje su nudile plaćanje bankovnom karticom na internetskim stranicama, stvarateljima sadržaja koji je dostupan na internetskim stranicama i webmasterima koji promiču sadržaj;

(f)

nikada nije dostavilo popratne dokumente u pogledu usluga koje su dostupne na internetskim stranicama, osim računa za naknade za licenciju, i

(g)

nije imalo sustav (poput bankovnih računa i drugih infrastruktura) koji omogućuje primitak prihoda od usluge koja se pruža na internetskim stranicama,

također uzimaju?i u obzir da, u skladu s presudom od 17. prosinca 2015., WebMindLicenses (C-419/14, EU:C:2015:832), nije odlu?uju?a sama po sebi ?injenica da je direktor i jedini vlasnik društva davatelja licencije autor tog znanja i iskustva; da, osim toga, ista osoba izvršava utjecaj ili nadzor nad razvijanjem i iskorištavanjem navedenog znanja i iskustva i nad pružanjem usluga koje se na njima temelje, tako da je fizi?ka osoba koja je upravitelj i vlasnik društva davatelja licencije također upravitelj i/ili vlasnik tih trgova?kih društava podugovaratelja, a samim time i tužitelja, koji sura?uju u pružanju usluge kao podugovaratelji po nalogu stjecatelja licencije, obavljaju?i navedene zada?e koje su im odre?ene?

(1) Direktiva Vije?a 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120. i ispravci SL 2018., L 329, str. 53. i SL 2018., L 289, str. 59.)